

at hun blev udnævnt til fødevareminister. Men jeg spørger: Hvem har gjort dem syge? Hvad har gjort dem syge? Og ministeren fortsætter med at sige: Den går ikke i et land som Danmark, der lever af at sælge sine fødevarer. Og hun er ikke i tvivl om, at ansvaret for den syge mad skal placeres hos producenterne. Hvem har gjort maden syg, vil jeg spørge.

Ministeren fortsatte: Mit mål er, at alle varer skal være rene, og at man ikke bliver syg af det, man spiser. Folk skal kunne have tillid til, at maden er i orden.

Ja, helt sikkert, men man kan stille alle de krav til fødevarer, alt imens, som jeg sagde i et tidligere indlæg, man fylder sig med alverdens giftstoffer fra Matadormix og Cola og chips, præfabrikerede fødevarer, nikotin og alkohol, og hvad man i øvrigt fylder i sin krop. Det er, ligesom der mangler sådan lidt proportioner i debatten. Jeg går stærkt ind for, at vi skal hæve fødevarekvaliteten, men jeg tror, det handler betydelig mere om ganske almindelig folkeoplysning og om, hvad det er, man skal have for at være et ernæringsmæssigt sundt menneske.

Så til redegørelsen:

Ministeren skrev i øvrigt i sin pressemeddelelse, at det her emne beskæftigede man sig ikke ret meget med i redegørelsen, og det synes jeg er helt fint. Man undersøger jo ikke problematikken og området fødevarer og -kvalitet, men det er ikke den vej, redegørelsen går ud ad, og det er helt fint. Men jeg vil alligevel tage det frem, for jeg synes, det er utrolig vigtigt i debatten om fødevarer.

Så til de forskellige indsatsområder, og jeg når nok ikke igennem det hele, men indsatsområde 1 er, at EU's landbrugspolitik skal markedsorienteres, og det er der vist ikke ret mange der ikke synes den skal. Men jeg synes måske alligevel sagt i denne her stund, hvor alt skal markedsorienteres og liberaliseres, og hvad det nu skal – selv partier på venstrefløjnen går jo ind for de filosofier – at EU's landbrugspolitik trods alt har en historie og har en begrundelse og stadig væk også har en betydning for forsynings-sikkerheden og prisstabiliteten. Det er dog en kendsgerning.

Skal vi køre på rene verdensmarkedspriser, som nogle vil mene at vi skal, så får vi i hvert fald et andet fødevaremarked, end vi har i dag. Det, at vi har et overskud, et lille overskud bare, er jo sikkerheden for, at vi har rigelige forsyninger hele tiden, og at vi har prisstabilitet.

Men det betyder ikke, at jeg ikke mener, at vi skal have de tilskud bragt ned, for hele det tilskudscirkus er jo også med til at lægge landbruget for had. Det betyder, at landbruget altid kan være under kritik, og at man altid kan pålægge landbruget belastninger.

Det er også meningsløst, at landbruget som et frit erhverv og dets indtjening evig og altid skal diskuteres i pressen, mere end vi diskuterer andre frie erhverv. Det er jo, fordi det ikke er et frit erhverv, for det er understøttet af politik, og det er ikke sundt, og det er ikke godt.

Til den debat hører også at sige, at inklusive det, som vi betaler over skatten til EU's landbrugspolitik, så tror jeg ikke, der findes nogen steder i verden, hvor forbrugeren og lønmodtageren betaler mindre af sin disponible indkomst til fødevarer end i Danmark, og vi får oven i købet mange af dem og af god kvalitet.

Så skal der gøres en indsats for innovation, for at springe til et af de næste indsatsområder, og det er da absolut spændende. Vi synes, at det er rigtig godt, at der er risikovillig kapital til at udvikle nye fødevarer. Det er såmænd ikke, fordi vi mener, der er så meget behov for at udvikle nye fødevarer for ernæringens skyld, men netop for markedsmekanismernes skyld, for at opnå en større merværdi, for at opnå, at der er arbejdspladser og indtjening i at udvikle fødevarer.

Så lidt om strukturudviklingen: I modsætning til SF's ordfører mener jeg, at der er plads til flere svin i Danmark, altså især de firbenede. De tobenede vil vi ikke så gerne have flere af. Men der er plads til en stadig større animalsk produktion, men den skal selvfølgelig fordeles bedre. Der er helt klart nogle områder i Danmark, hvor vi er nået til grænsen og måske over den, og det skal jeg ikke udtale mig om, men der er helt oplagt også områder i Danmark, hvor det såmænd ikke gør noget, at der kommer til at lugte en lille smule af gylle.

Grønne afgifter bekender regeringen sig til som et styringsinstrument. Det afviser vi heller ikke i Kristeligt Folkeparti. Det har vi faktisk hele tiden ment var godt, men vi erkender jo, at de grønne afgifter og deres tilbageføring, – for de skal tilbageføres, for landbruget skal holdes neutralt for omkostningerne ved dem – er problemet.

Der skal ikke være diskussion om, at de bliver tilbageført alle sammen og til tiden, men vi er også kritiske over for den måde, de bliver tilbageført på, idet man jo, når man har sådan